

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010176
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5819010176.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému D. D., nar. XX. XX. XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. 01. 2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. D., nar. XX. XX. XXXX v Q., trvale bytom Q., K. U. číslo XX/XX, prechodne bytom Q.F., E. číslo XXX/X, živnostník, slobodný, na slobode,

u z n á v a s a v i n n ý m

že i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo spisová značka 0T 58/2018 zo dňa 12. 07. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 07. 2018, mu bol, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 1 roka, dňa 19. 01. 2019 v čase okolo 14.15 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky BMW 560L evidenčné číslo TS XXX BK po miestnej komunikácii na sídlisku Medvedzie v meste Tvrdošín, a to smerom od bytového domu číslo 50 k Základnej škole Márie Medveckej, pričom pri parkovisku pred touto základnou školou bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Tvrdošín,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.1, 2 Tr. zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného D. D. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo dňa 15.5.2019 obžalobu pre súdený skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní dňa 9.1.2020 súd vypočul obžalovaného, svedkov a prečítal listinné dôkazy.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný a na svoju obranu uviedol, že jediné čo toho dňa urobil bolo, že pomohol priateľke vyjsť z vozidlom, nakoľko bola zľadovateľa vozovka. Jeho priateľka, vyskúšala s vozidlom vyjsť, čo sa jej však nepodarilo, bol tam vtedy aj jeho 5 ročný syn. Z jeho strany nebol úmysel šoférovať. Cesty v ten deň neboli odhrnuté a snežilo a na okolí nebol vtedy nikto, kto by im pomohol vyjsť s vozidlom. Priateľka si sama nevedela v tejto situácii pomôcť, synovi bola zima. Spočiatku chcel vozidlo iba potlačiť, ale vozidlo bolo v takom teréne, stálo smerom do kopčeka a tiež, aby sa nič nestalo priateľke a ani vozidlu, za volant si sadol on. Keby sa priateľka ďalej pokúšala z toho miesta vyjsť, mohla by sa dostať do šmyku, mohlo by ju šmyknúť do bytovky, keďže nemala vodičské skúsenosti, ona sa len začala učiť šoférovať. Vozidlom prešiel asi desať alebo päť metrov a keď vychádzal z parkovacieho miesta, tak priateľka vtedy stála aj so synom na chodníku, chcel iba vozidlom vyjsť a ďalej by šoférovala jeho priateľka. Vlastne vychádzal z parkoviska na vedľajšiu cestu, z parkoviska sa na cestu vychádzalo miernejším stúpaním. Vozidlo tiež malo zadný náhon, a aj preto tam bol problém s vyjdením na cestu. Za skutok sa necíti byť vinným, ale za volant si sadol, ale bolo to v situácii, ktorú popísal. K osobe uviedol, že má v starostlivosti mal. syna, ktorý je vo veku 5 rokov. So synom mu pomáha priateľka, ktorá býva u svojich rodičov, nebývajú v spoločnej domácnosti. Tiež sa stará o starú mamu, ktorá má 86 rokov a jej zdravotný stav si vyžaduje stálu starostlivosť.

Svedok A. H. vypovedal, že predmetného dňa spolu s kolegom mali hliadkovú službu, keď prechádzali služobným vozidlom videli obžalovaného viesť osobné motorové vozidlo, vychádzal hore kopčekom od bytoviek smerom na cestu a keďže vedeli, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, predpísaným spôsobom ho zastavili, obžalovaný zastavil vozidlo na parkovisku pri základnej škole, čo mohlo byť asi 100 m, videl, že pred ním je parkovisko, tak zastavil na parkovisku tak, aby neohrozil účastníkov cestnej premávky. Po zastavení vozidla predložil doklad totožnosti, vrátane vodičského oprávnenia. Po zastavení vozidla prišli k vozidlu aj jeho priateľka a jeho syn. Obžalovaný im povedal, že vozidlo viedol preto, že jeho priateľka sa bála vyjsť hore kopčekom od bytovky č. 52. Vozovka bola toho dňa neupravená.

Svedkyňa P. R. vypovedala, že je priateľkou obžalovaného, predmetného dňa bola s obžalovaným a jeho synom pre televízor u ich známych, šoférovala ona a po naložení televízora nedokázala vyjsť s vozidlom na cestu, cesta bola zľadovatená a samý hrbol, vozidlo má zadný náhon a nemala vodičské skúsenosti, požiadala obžalovaného, prosila ho a naliehala, aby s vozidlom vycúval z parkoviska. Z vozidla vystúpila aj so synom obžalovaného, obžalovaný s vozidlom vycúval a vtedy išla hliadka polície a obžalovaného zastavila, obžalovaný vozidlo potiahol na parkovisko pri základnej škole. Šoférovať začala po tom, ako bol obžalovanému zobrať vodičský preukaz. Pokúšala sa s vozidlom vycúvať, hrozilo, že by sa dostala do šmyku, nakoľko vedľa nej boli odstavené ďalšie vozidlá, mohla do týchto vozidiel aj naraziť. Obžalovaný si za volant sadnúť nechcel, ale naliehala a tiež plakal jeho syn. Keď obžalovaný vychádzal z tohto miesta, z vozidla radšej podišli ďalej, ak by obžalovaný dostal s vozidlom šmyk a tiež mu aj ukazovala, či môže ísť. V tom čase sa tam nenachádzala iná osoba, ktorá by im mohla pomôcť. Obžalovaný sa pokúšal aj vozidlo tlačiť, ale nešlo to.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené listinné dôkazy najmä záznam o skutku na úseku cestnej dopravy na č.l. 36, zápis o vykonaní dychovej skúšky na č.l. 37, trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/58/2018 na č.l. 38, trestný rozkaz Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/91/2018 na č.l. 39-40, evidenčnú kartu vodiča na č.l. 41-45, evidenčnú karta vozidla na č.l. 46, správa z psychiatrického oddelenia na č.l. 47, správu o povesti na č.l. 48, správy k osobe obžalovaného na čl. 48 -58, výpis z evidencie priestupkov na č.l. 60-61, odpis z registra trestov na č.l. 77, dohodu rodičov ohľadom starostlivosti o mal. dieťa na č.l. 131-132, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí

a rodiny Námestovo o zvýšení príspevku na opatrovanie, ktoré poberá obžalovaný na osobu s ťažkým zdravotným postihnutím na č.l. 133-135, rodný list na č.l. 136, výpisy z osobného účtu na č.l. 137-141.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 písm. d/ Tr. zákona sa dopustí kto marí výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

V súhrne tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, opierajúc sa len o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a rovnako prihliadajúc len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté, mal súd jednoznačne, bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania popísaného v skutkovej vete a jeho konanie vykazuje všetky znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 písm. d/ Tr. zákona. Obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba, konal spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku a konal v priamom úmysle tak, ako to predpokladá ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný mal vedomosť, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo spisová značka OT 58/2018 zo dňa 12. 07. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 07. 2018, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 12 mesiacov, pričom trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá mu začal plynúť od 21.7.2018 do 21.7.2019, a napriek tomu dňa 21. 7. 2018 viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 560L ev. č. TS XXX BK po miestnej komunikácii v meste Tvrdošín, a to smerom od bytového domu číslo 50 k Základnej škole Márie Medveckej.

Subjektívna stránka bola preukázaná, bola preukázaná jeho samotným priznaním, že za volant vozidla si sadol a jazdu vykonal s vedomím toho, že mu je uložený trest zákazu činnosti, uvedenému nasvedčuje aj samotná skutočnosť, že v minulosti už bola na neho dvakrát podaná obžaloba pre rovnaký trestný čin, dvakrát bol aj uznaný vinným z trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 písm. d/ Tr. zákona, tiež podstatnú výpovednú hodnotu má aj skutočnosť, že obžalovaný v čase spáchania skutku mal pri sebe vodičský preukaz, a to i napriek tomu, že v zmysle ust. § 98 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení mu vyplýva povinnosť odovzdať orgánu Policajného zboru vodičský preukaz do siedmich dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mu súd alebo iný príslušný orgán uložil zákaz činnosti. V tomto prípade obžalovaný mal odovzdať vodičský preukaz už na základe právoplatného rozhodnutia OR PZ Dolný Kubín, ODI Tvrdošín sp. zn. ORPZ-DK-ODI3-P-112/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 12. 2017. Z obsahu vykonaného dokazovania tak jednoznačne vyplýva, že obžalovaný vedel o tom, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a chcel tak spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Chráneným záujmom sa rozumie záujem spoločnosti na dodržiavaní rozhodnutí súdov a iných orgánov verejnej moci vo vzťahu k uloženým trestom (sankciám) zákazu činnosti.

Obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný, priznal sa však, že napriek trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, predmetného dňa viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 560L ev. č. TS XXX BK po miestnej komunikácii v meste Tvrdošín, a to smerom od bytového domu číslo 50, kde následne bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou. Bránil sa, že nemal v úmysle vykonať na predmetnom vozidle jazdu, chcel len vozidlom vyjsť z parkovacieho miesta na miestnu komunikáciu a následne mala v jazde pokračovať jeho priateľka. Uviedol, že za volant vozidla si sadol, pretože vznikla situácia, že jeho priateľka nemá vodičské skúsenosti, bola neupravená zľadovatená vozovka, najskôr sa snažil vozidlo tlačiť, vozidlo však malo zadný náhon, nemohol ho vytlačiť, vozidlo sa mohlo tiež dostať do

šmyku a na mieste bol aj jeho 5 ročný maloletý syn a nebol tam nikto iný, kto by vozidlo jeho priateľke vyparkoval. Svoju obranu postavil na tom, že jeho konanie sa blížilo naplneniu podmienok krajnej núdze a aj vzhľadom na všetky okolnosti konania, keďže aj tým, že jeho priateľka v čase vykonania jazdy jeho osobou nesedela vo vozidle, ale stála bokom iba preukazuje, že v jazde mala pokračovať ona, inak by už vo vozidle sedela aj so synom. Tiež nestranný svedok A. H. potvrdil, že cesty boli v čase spáchania skutku zľadovatené a rovnaké skutočnosti uvádzal od samého začiatku. Všetky tieto okolnosti tak nasvedčujú tomu, že aj keď naplnil formálne znaky, sadol si do vozidla, vzhľadom na okolnosti prípadu, závažnosť jeho konania s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zákona je nepatrná a nejde o trestný čin. Vina obžalovaného bola nespochybniteľne preukázaná, tak jeho priznaním, ako aj výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi. V súvislosti s obranou obžalovaného súd uvádza, že tým, že si obžalovaný sadol za volant vozidla a vykonal jazdu, a to napriek tomu, že vedel, že má uložený trest zákazu činností viesť motorové vozidlá, dopustil sa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, obžalovaný si bol dôsledkov svojho konania veľmi dobre vedomý, keďže necelych 6 mesiacov pred spáchaním súdeného skutku, už bol dvakrát súdom uznaný vinným z rovnakého trestného činu. Pokiaľ sa obžalovaný bránil, že chcel vozidlom iba vyjsť z parkoviska na miestnu komunikáciu, pretože bola zľadovateľa cesta, jeho priateľka nemala vodičské skúsenosti, hrozil vznik škody, tiež na mieste sa nachádzal jeho maloletý syn, k uvedenému súd uvádza, že obrane obžalovaného súd neverila jeho obranu považoval za tendenčnú, s ktorou sa súd pomerne často stretáva v rámci svojej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach. Súd iba podotýka, že keby aj nastala takáto situácia, ako ju obžalovaný opísal, nič obžalovanému nebránilo, požiadať o pomoc napr. svojich známych, od ktorých si boli pre spomínaný televízor, ktorý bol aj dôvodom ich cesty, ktorí by im určite pomohli či už vyparkovať, alebo vytlačiť predmetné vozidlo. Súd neveril obrane obžalovaného ani z toho dôvodu, že obžalovaný mal pri sebe vodičské oprávnenie, čo potvrdil vypočutý svedok a tiež to vyplynulo z listinných dôkazov, pričom bolo jeho zákonnou povinnosťou vodičský preukaz na polícii odovzdať najneskôr 26. 12. 2017, reálne sa vodičské oprávnenie malo nachádzať na polícii už minimálne dva roky pred spáchaním súdeného skutku.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu jednak samotným objektom súdeného prečinu, ktorým je záujem spoločnosti na dodržiavaní rozhodnutí súdov a iných orgánov verejnej moci vo vzťahu k uloženým trestom, resp. sankciám zákazu činností a tiež osobou páchatel'a a okolnosťami, spáchaného trestného činu. V danom prípade sa obžalovaný bránil, že vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, je závažnosť jeho konania nepatrná a nejde tak o trestný čin. V danom prípade však súd poukazuje na osobu obžalovaného, obžalovaný sa rovnakého trestného činu dopustil už tretíkrát (pred spáchaním súdneho skutku dňa 3.5.2018 a 10.7.2018), dvakrát už bol za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia uznaný vinným, z predchádzajúcich odsúdení sa nepoučil, nesplnil si zákonnú povinnosť, neodovzdal vodičský preukaz polícii a naposledy sa ním aj polícii preukázal. Konanie obžalovaného tak v žiadnom prípade nie je len nepatrná, obžalovaný svojim opakovaným správaním ignoroval rozhodnutia o zákazu činností viesť motorové vozidlá.

K osobe obžalovaného po prečítaní a oboznámení sa so správami súd zistil, že miesta trvalého bydliska hodnotený bez bližšieho určenia a v odpise v registri trestov má 3 záznamy, rozhodnutie Námetovo spisová značka 4T/81/2011 zo dňa 5.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 10. 2011 bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, trestným rozkazom Okresného súdu Námetovo spisová značka 0T/58/2018 zo dňa 12. 07. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 07. 2018 bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona a bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Námetovo spisová značka 6T/91/2018 zo dňa 3.9.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2018 bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona. V karte vodiča má opakované záznamy za priestupky na úseku cestnej dopravy.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods.2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa priznal, že naplnil po formálnej stránke znaky súdeného trestného činu a svoje konanie oľutoval, príťažujúce okolnosti zistené neboli. Súd neprihliadal na predchádzajúce odsúdenia, keďže v prvom prípade platila fikcia neodsúdenia a následné odsúdenie tvorilo skutkovú okolnosť súdeného prečinu. Trest mu bol ukladaný pri prevahe poľahčujúcich okolností, bola znižovaná horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zákona).

Pri ukladaní trestu zohľadnil všetky okolnosti spáchania trestného činu, osobu obžalovaného, prihliadal na závažnosť skutku, pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a tiež mal na zreteli, že trest má byť aj morálnym odsúdením páchatela, a v tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na osobu obžalovaného, jeho sklony k recidíve, od opätovného spáchania trestného činu ho neodradila ani skutočnosť, že v čase spáchania súdeného skutku bol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za rovnaký trestný čin. Obžalovaný už bol za rovnaký trestný čin odsúdený celkom dvakrát, tiež bol nezodpovedným a nedisciplinovaným vodičom, opakovane bol uznaný vinným z priestupkov na úseku cestnej premávky. Súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do minimálneho stupňa stráženia, keďže vo výkone trestu doposiaľ nebol a tiež obžalovanému uložil trest zákazu činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 20 mesiacov. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že má v starostlivosti mal. syna po dohode s matkou maloletého syna a tiež sa stará o svoju starú mamu, na ktorú poberá opatrovateľský príspevok súd uvádza, že na tieto skutočnosti mal obžalovaný myslieť ešte predtým, ako sa opakovane dopúšťal svojho protiprávneho konania, pretože mu muselo byť zrejmé, že svojim arogantným prístupom, opakovaným páchaním rovnakého trestného činu sa vystavuje riziku, že po tom ako mu boli ukladané tresty na slobode, ktoré zjavne u neho neplnili účel a nemali žiaden vplyv na jeho prevýchovu, obžalovaný si bol vedomý, že v čase páchania súdeného trestného činu je v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, bude mu súdom uložený prísnejší trest. Súd považoval takto popri sebe uložené tresty za dostatočné a primerané na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti, podľa názoru súdu takto uložené tresty zodpovedajú aj potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.